RAAD VAN STATE
afdeling Wetgeving

advies 71.154/1
van 1 april 2022

over

een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘tot uitvoering van maatregelen uit cao V voor de basiseducatie, cao VI voor het hoger onderwijs en cao XII voor de andere onderwijsniveaus die uitwerking hebben op 1 september 2021 en 1 januari 2022’

‡LW-ABEWQAEAB-HBBFERZ‡

Op 8 maart 2022 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Onderwijs, Sport, Dierenwelzijn en Vlaamse Rand verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘tot uitvoering van maatregelen uit cao V voor de basiseducatie, cao VI voor het hoger onderwijs en cao XII voor de andere onderwijsniveaus die uitwerking hebben op 1 september 2021 en 1 januari 2022’.

Het ontwerp is door de eerste kamer onderzocht op 29 maart 2022. De kamer was samengesteld uit Marnix VAN DAMME, kamervoorzitter, Wouter PAS en Inge VOS, staatsraden, Johan PUT, assessor, en Greet VERBERCKMOES, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Brecht STEEN, eerste auditeur-afdelingshoofd.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 1 april 2022.

*

‡LW-ABEWQAEAB-HBBFERZ‡

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

STREKKING EN RECHTSGROND

2. Het om advies voorgelegde ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering beoogt hoofdzakelijk uitvoering te geven aan het decreet van 25 februari 2022 ‘tot uitvoering van maatregelen over het onderwijs uit cao XII Leerplicht, cao V Basiseducatie en cao VI Hoger onderwijs vanaf het school- of academiejaar 2021-2022’.

3. Het ontwerp werd reeds voor advies aan de Raad van State, afdeling Wetgeving, voorgelegd op 30 november 2021. In het advies 70.572/1 van 24 december 2021 oordeelde de Raad van State dat de adviesaanvraag grotendeels onontvankelijk was, en bracht de Raad van State advies uit over de artikelen 38, 42 en 43 van het ontwerp. De Raad van State, afdeling Wetgeving, verleent, behoudens in geval van wijziging van de juridische context, in de regel geen nieuw advies over bepalingen die reeds eerder zijn onderzocht of die zijn gewijzigd ten gevolge van in eerdere adviezen gemaakte opmerkingen.[1]

4.1. Onder voorbehoud van wat volgt, vinden de bepalingen van het ontwerp rechtsgrond in de bepalingen die worden vermeld in de rubriek ‘Rechtsgronden’ van de aanhef.

4.2. Sommige bepalingen van het ontwerp vinden evenwel rechtsgrond in bepalingen die niet in de rubriek “Rechtsgronden” van de aanhef worden vermeld.

De verschillende onderdelen van artikel 1 van het ontwerp vinden niet enkel rechtsgrond in artikel 22/20 van de Codex Secundair Onderwijs, maar ook in de artikelen 22/21, § 2, 22/23, 22/25, eerste lid, en 314/9, § 3, derde lid, van deze Codex, zoals de gemachtigde terecht aangaf.

Artikel 12 van het ontwerp vindt rechtsgrond, zoals de gemachtigde eveneens terecht aangaf, in artikel V.47, § 2, van de codificatie ‘sommige bepalingen voor het onderwijs’ van 28 oktober 2016 en in artikel 23 van het decreet van 1 december 1993 ‘betreffende de inspectie en de begeleiding van de levensbeschouwelijke vakken’.

Artikel 33 van het ontwerp vindt rechtsgrond in artikel V.174 van de Codex Hoger Onderwijs.

4.3. In de rubriek rechtsgronden worden bovendien een aantal bepalingen vermeld die het ontwerp niet tot rechtsgrond strekken.

[1] Wanneer bepalingen zijn herzien teneinde rekening te houden met de opmerkingen die in het eerste advies gemaakt zijn, spreekt de Raad van State zich dus niet uit over de vraag of die opmerkingen al dan niet correct zijn gevolgd.

‡LW-ABEWQAEAB-HBBFERZ‡

Artikel 21, § 1, van het decreet van 1 december 1993 ‘betreffende de inspectie en de begeleiding van de levensbeschouwelijke vakken’ en de artikelen V.75, § 3, en V.77 van de codificatie van 28 oktober 2016, bieden geen rechtsgrond voor het ontwerp aangezien geen enkele bepaling van het ontwerp betrekking heeft op de terbeschikkingstelling of de reaffectatie van personeelsleden.

Evenmin vormen de artikelen 3, 45°*bis*, 125*duodecies*, § 1, en 172*quinquies*/1, § 3, van het decreet ‘basisonderwijs’ van 25 februari 1997 rechtsgrond voor het ontwerp. Artikel 3, 45°*bis*, van het decreet basisonderwijs definieert weliswaar het begrip puntenenveloppe maar het voorliggende ontwerp geeft daar op geen enkele manier uitvoering aan, terwijl artikel 125*duodecies*, § 1, betrekking heeft op de puntenenveloppe voor de scholengemeenschappen en geen enkele bepaling van het ontwerp als zodanig deze puntenenveloppe wijzigt. Artikel 172*quinquies*/1, § 3, van het decreet basisonderwijs, dat weliswaar is gewijzigd bij het decreet van 25 februari 2022, en verwijst naar een machtiging in artikel 139*septiesdecies*, § 4, van het decreet basisonderwijs – dat sommige bepalingen tot rechtsgrond strekt – biedt geen rechtsgrond voor het ontwerp aangezien geen enkele bepaling van het ontwerp betrekking heeft op de omzetting van lestijden, uren en begeleidingseenheden die scholen voor gewoon basisonderwijs ontvangen vanuit scholen voor buitengewoon basisonderwijs.

Naast de eerder genoemde artikelen V.75, § 3, en V.77, biedt ook artikel V.66 van de codificatie van 28 oktober 2016 geen rechtsgrond voor het ontwerp nu geen enkele bepaling betrekking lijkt te hebben op de vergoeding van de personeelsleden van het onderwijs die zijn aangesteld via een arbeidsovereenkomst in de zin van de wet van 3 juli 1978 ‘betreffende de arbeidsovereenkomsten’.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Aanhef

5. Gelet op hetgeen werd opgemerkt over de rechtsgrond, moet de aanhef bij het ontwerp worden aangepast.

Artikel 1

6. In paragraaf 2 schrijve men “met toepassing van paragraaf 1” in plaats van “met toepassing van het eerste lid”.

Artikel 2

7. Aangezien het afsprakenkader juridisch niet de uitvoering vormt van punt 3.4 van CAO XII, maar van de verschillende rechtsgrondbepalingen en die verwijzing ook niet het opschrift uitmaakt van het afsprakenkader, verdient het aanbeveling om de woorden “ter uitvoering van punt 3.4. Samen School maken van CAO XII” weg te laten. Die opmerking geldt

‡LW-ABEWQAEAB-HBBFERZ‡

ook voor de artikelen 3, 4, 16 (ontworpen artikel 20*sexies*, § 5), 25 (ontworpen artikel 13*septies*, § 4) en 45 (ontworpen artikel 40/3, § 3) van het ontwerp.

Artikel 7

8. In het derde lid schrijve men “artikel 6” in plaats van “artikel 1”.

Artikel 8

9. Er dient naar “artikel 7” te worden verwezen in plaats van naar “artikel 2”.

Artikel 48

10. De eerste zin van de ontworpen bepaling stelt dat het afsprakenkader “wordt vastgesteld”, terwijl de tweede zin stelt dat het afsprakenkader “wordt goedgekeurd”. Die laatste formulering is meer in overeenstemming met de rechtsgrondbepalingen. Om geen misverstand te laten bestaan over de precieze draagwijdte van het afsprakenkader dient de eerste zin te worden aangepast.

DE GRIFFIER DE VOORZITTER

Greet VERBERCKMOES Marnix VAN DAMME

‡LW-ABEWQAEAB-HBBFERZ‡